

Arne Jensen (S):

På samme måde som vores ordfører, den tidligere og særdeles progressive industriminister, hr. Erling Jensen, indledte med et citat fra en revyvisse, vil jeg også tage udgangspunkt i en sang, en dybt ironisk vise af Niels Hausgaard om regeringens nye slogan: »Opsvinget har bidt sig fast« hedder det.

Ironien i de små og søde vers har faktisk allerede nu udstillet regeringens letkøbte flokler for befolkningen på en særdeles effektiv måde, og at tingene skæres ud i pap af en nordjysk kunstner, gør det jo ekstra aktuelt, både for industriministeren og for os andre, der er valgt i det nordjyske.

Jeg skal knytte et par kommentarer til omtalte opsving hvad angår egnsudviklingen i hele landet og med specielt lys på det nordjyske som eksempel.

Ministeren er i sin redegørelse forbavsende tavs om egnsudviklingsområder. Er det mon Industrirådet, der har været pennefører? Den landsdel – altså Nordjylland – som har de laveste gennemsnitsindkomster og den højeste arbejdsløshed i hele landet, bliver erhvervsmæssigt mishandlet af denne regering.

Hvis vi skal blive i sloganformen, må man vel sige, at opsvinget absolut ikke har bidt sig fast i det nordjyske, tværtimod. Det er på vej til enten at bide eller æde hele egnsudviklingsordningen, og det kan faktisk dokumenteres med ministerens egne tal på de spørgsmål, vi har stillet.

Ser man på egnsudviklingen og HMI-låneordningen under ét, er den reduceret fra 407 mill. kr. i 1981 til 260 mill. kr. i 1985. Yderligere en reduktion i personaleantallet i egnsudviklingsdirektoratet i Silkeborg beviser, at der er baggrund for de ting, vi her fremfører. Der er tale om en reduktion i Silkeborg fra 42 til 26 inden for den samme årrække, og så har jeg slet ikke omtalt den reduktion, der kommer yderligere i 1986.

Denne mishandling af en erhvervsmæssigt svag landsdel, som Nordjylland er, viser sig også i den debat, vi har haft om Nordjyllands amtskommunes Nordek-program. Det er jo stadig uafklaret, og jeg må spørge ministeren: hvornår får vi igen en fremadrettet industripolitik i dette land? Og hvornår får vi yderligere midler til egnsudvikling og til erhvervsfremme?

Og så endelig en slutbemærkning. Det er måske lidt stærkt sagt, men jeg siger det: både den nuværende industriminister og regeringen har faktisk været en katastrofe for hele egnsudviklingsideen. Jeg mener, vi kan dokumentere denne påstand, og det er også – det kan ministeren få bekræftet – forstået overalt i det nordjyske.

Vi er naturligvis indstillet på, at der sættes yderligere midler ind på eksportområdet, det har vi faktisk længe efterlyst, men vi er dybt uenige i, at de midler skal stjæles fra egnsudviklingsordningerne. I øvrigt kan jeg, hvis ministeren betvivler de her fremførte bemærkninger, anbefale, at han konsulterer samtlige kommuner, erhvervschefer og erhvervsråd i Nordjyllands amt: dér vil han få bekræftet de her fremførte synspunkter.

Tove Lindbo Larsen (S):

Der er to områder i ministerens redegørelse, som jeg godt vil knytte nogle kommentarer til. Det ene er afsnittet om bioteknologi og det andet afsnittet om pris- og avanceløven.

For at tage det første så er der ingen tvivl om, at hvis vi vil satse på bioteknologien, vil det gavne dansk industri. Nu skal man jo ikke forfalde til at tro, at bioteknologien er noget ganske nyt. Det drejer sig om mange forskellige ting, og en hel del har allerede været anvendt gennem en lang årrække, men det drejer sig om at satse på noget nyt og tage nogle initiativer.

Man kunne godt pege på tre områder i det mindste, hvor der var nogle fremtidsmuligheder inden for det bioteknologiske. Jeg tænker på der farmaceutiske, hvor man er meget godt i gang, på nærings- og nydelsesmiddelområdet, hvor man også er godt i gang, men hvor det ikke rigtig er kommet op til overfladen endnu, og så selvfølgelig også på den kemiske industri.

Ministeren gør nogle bemærkninger i sin redegørelse om, at det er vigtigt at interessere sig for en videreudvikling, og det er jeg enig i, men jeg tror, at vi har et andet tempo både at tænke og at handle i, og derfor er det vigtigt, at vi ser lige præcis, hvad det er, dette drejer sig om. Der knytter sig nemlig megen forventning til spørgsmålet om bioteknologi, lige så vel som der knytter sig nogen frygt til det.